

[Aksel Larsen.]

er en saa vigtig Resolution, kan jeg ikke forstaa, hvorfor han ikke vil være med til at imødekomme de Krav, der stilles af Fællesorganisationen i Vejle, men forsøger at snakke sig væk fra dem ved at sige, at Resolutionen taler ogsaa om, at det af Regeringen forelagte Lovforslag skal gennemføres. Det er jo endda muligt, at Resolutionens Forfatter har været en lille Smule uklar, fordi han taler om Vinterhjælp, paavirket af den socialdemokratiske Presse, der konsekvent kalder dette Forslag for Forslag om Vinterhjælp. Nu ved hver eneste arbejdsløs, hvad Vinterhjælp er, og naar den socialdemokratiske Presse saa ihærdigt fortæller, at dette er Vinterhjælp, er det undskyldeligt, hvis der er nogle, der gaar hen og tror, der er Mening bag ved det Ord, og man derfor forlanger Vinterhjælpen gennemført. Men det, jeg synes er af Betydning, er, at man samtidig gør opmærksom paa, at 10-Maaneders- og 26-Ugers-Bestemmelserne bør overhovedet fjernes, men ikke paa Kasserens Bekostning, og at Arbejdstiden bør forkortes, saaledes at der kan blive Arbejde til nogle flere.

Hvad selve Lovforslaget angaar, er det rart, at vi, efterhaanden som Diskussionen skrider frem, kan faa Ret, saavel af Socialdemokratiets Ordfører som af Ministeren, i vort Synspunkt, at det i og for sig ikke er nogen Haandsrækning fra det offentlige Side til de arbejdsløse, at man flytter dem, og at den eneste reelle Fordel næsten er Flytningen fra Socialkontorerne til Arbejdsløhedskasserne. Ja, det er en Fordel, vi ikke bestrider. At den enkelte arbejdsløse i Kraft af denne Flytning for det første faar bedre Kontrolforhold, for det andet faar lidt højere Understøttelse, det er selvfølgelig en Fordel. Men derfor støder vi ikke i Basuner og siger, at nu gives der noget kolossalt fra det offentlige til Hjælp for de arbejdsløse, for det passer jo ikke. Der foregaar for Stat og Kommuner en Ompostering og ikke noget andet, og den Ekstrahjælp, der bliver her til de arbejdsløse i Kraft af, at Arbejdsløhedskasserne giver højere Understøttelse end Socialkontorerne, den betales af Arbejdsløhedskasserne selv. Det er altsaa ikke noget, der i synderlig Grad er Grund til at takke Regeringen for.

Jeg ved ikke, hvorfor Socialministeren

trænger til at hvile sig, naar han skal svare mig. Det kan selvfølgelig være, at den Politik, vi fører, udmatter ham saa stærkt, og det er maaske ogsaa saadan, at han, hvad der er hans Skik, har haft en søvnløs Nat. Men jeg kan ikke se, hvorfor Tinget skal belemres med Ministerens Kvaler i den Henseende. Jeg tror, Ministeren har hvilet sig lidt lovlig meget, naar han begynder at slaa os i Hartkorn med de Konservative. Ministeren ved udmærket vel, at vi ikke er enige med de Konservative, selv om det altsaa er en Kendsgerning, som Ministeren ikke selv bestrider, som han er enig med os i, at den finansielle Side af dette Lovforslag er en Flytning af visse Udgifter fra Kommunerne over til Staten samt en yderligere Belastning af Arbejdsløhedskasserne. At der saa er andre Følger af Lovforslaget, ja, det er noget helt andet, men disse finansielle Kendsgerninger er der, og derfor synes jeg, Ministeren hellere skulde trække sig ud af det Slag.

Ministeren noterer saa med Tilfredshed, at jeg har sagt noget om, at Industrien gaar godt takket være Regeringens Krisepolitik. Det glæder mig, at Ministeren er vaagnet, for det er nemlig noget, som jeg meget tit har sagt fra denne Talerstol, ogsaa medens Ministeren har været i Salen. Men jeg er ikke sikker paa, at Arbejderne vil være Regeringen saa taknemmelige, for det, at Industrien gaar godt, har jo vist sig netop derved, at Hr. Julius Madsen erklærer, at vi har normale Beskæftigelsesforhold, og der er ingen Grund til at hjælpe de arbejdsløse; det har vist sig derved, at Arbejderne stadig væk arbejder for de tidligere fastsatte Lønninger, hvis Værdi er reduceret paa Grund af Regeringens Krisepolitik, og det har vist sig derved, at praktisk talt alle industrielle Foretagender har fuld Produktion og tjener kolossale Summer ind til Ejerne af disse Foretagender, men bestemt ikke til Arbejderne.

Jeg har liggende her en Liste over, hvor godt det gaar en Del af Industrien herhjemme; jeg skal ikke oplæse hele Listen, men kun nævne, at f. Eks. Svovlsyre-fabrikkerne giver nominelt 10, reelt 17 pCt. i Udbytte, de har haft et Overskud paa 2,68 Mill. Kr.; Nordisk Kabel har haft 3,3 Mill. Kr. i Overskud og giver nominelt 10, reelt 33 pCt. i Udbytte; Sukkerfabrik-